

شب که يعني انتظار ...

يا هجوم واژه هاي بيقرار...

خستگي هاي دلم...

از دروغ روزگار...

*

روز يعني اتفالق...

دور از تو... در فراق

خلوت و تنهائي ام...

در سکوت يك اتفالق...

*

شعر يعني ياد تو...

لحظه هاي شاد تو...

سايه هاي دست من...

بر در آباد تو...

*

خانه يعني بوي تو...

آرزوي روي تو...

رفتني بيهوده و ...

گم شدن در کوی تو...

*

عشق یعنی... بگذریم!

با سکوت راحت تریم ...

ما که از ادراک آن ...

واقعا بی خبریم! ...

...